

[Torben Lund]

det selv, skal kunne blive i eget hjem. Det må være nogle programmer, der ligger før den tid, da jeg fik en politisk bevidsthed.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes egentlig, det kunne have været interessant her i anden runde at have fået uddybet den øjensynlige uenighed, der kom til udtryk her fra talerstolen i første runde mellem venstre og de konservative, og måske have fået løftet sløret lidt for, hvad det er for en række indvendinger, de konservative gerne vil have taget højde for under det lange udvalgsarbejde om forslaget her, som fru Agnete Laustsen efterlyste, men det får vi jo så at se i boligudvalget.

Jeg kan imidlertid ikke undlade at sige til boligministeren, at naturligvis anvendes der mange citater fra denne talerstol, men det er da langtfra altid, vi anvender citater af nogle, som vi er enige med. Tit og ofte og i mange diskussioner ynder man jo at citere synspunkter, man er uenig i. Det, som jeg synes er afgørende ved citatet fra direktøren for Ensomme Gamles Værn, er, at det pegede på det helt centrale problem i dette forslag, nemlig at det ikke vil føre til, at der bliver bygget flere ældreboliger. Og så kan man jo, som hr. Arne Bjerregaard gør det, udelukkende beskæftige sig med principperne bag dette, men hvad nytter principper, hvis de svæver rundt oppe i den tomme luft og aldrig materialiserer sig i virkeligheden i forhold til de gamle mennesker, som helst skulle have en eller anden form for glæde af dem?

Jeg synes – ligesom hr. Torben Lund i øvrigt har været inde på det – at der er mange positive tanker i bemærkningerne til dette forslag, men der er hele tiden det problem, at når det drejer sig om at putte økonomi i, så modsiges de mange positive tanker af økonomiske restriktioner. Der er virkelig tale om den mest restriktive liberalisering, man har set i mange år.

Jeg skal pege på et enkelt felt, som jeg synes er interessant. Når man gør det meget positive at pege på, at der i byfornyelses- og boligforbedringsområder skal kunne indrettes ældre- og handicappede boliger og laves foranstaltninger for ældre og handicappede, så gør man samtidig, ja, næsten inden man har snakket færdig, opmærksom på, at den slags foranstaltninger ikke må omfatte noget

så væsentligt og centralt for ældre mennesker som hjælpemidler for dem, der har lidt svært ved at gå, og det er dog noget, som gælder for de fleste. Det bliver øjensynlig for dyrt. Det vil medføre endog betydelige merudgifter, står der, hvis man skal udføre arbejder som f.eks. installation af elevatorer og ændringer, der gør lejlighederne tilgængelige for kørestolsbrugere. Det må være trist for de mange gamle mennesker, som gerne vil have adgang til disse lejligheder. Og hvad det så i øvrigt er for ting, man vil gøre, står lidt hen i det uvisse.

Så er der til gengæld håb i bemærkningerne til det andet lovforslag, for her nævner man den mulighed, at der kan etableres en forsøgsordning med elevatorer. Det er der sikkert mange der vil sætte pris på. Man må håbe, at den falder så godt ud, at der faktisk bliver installeret nogle elevatorer, sådan at folk kan komme op og ned. Men ikke så snart har man sagt det, før man lidt længere nede i teksten gør opmærksom på, at det formentlig vil blive besværliggjort meget kraftigt af de eksisterende økonomiske rammebæleb, som man opererer med.

Det, der er grundlæggende galt ved dette, er, at der nok er vilje til at diskutere principper, men ikke vilje til at diskutere realiteter. Jeg håber meget, at det vil være muligt med det ene eller det andet flertal – vi venter naturligvis spændt på at se, om fru Agnete Laustsens indvendinger mod forslaget indholdsmæssigt er af en sådan art, at der kan etableres et bredere flertal, end man i øjeblikket kan se – i boligudvalget at realisere de mange udmærkede tanker, som foreligger her, for ellers nytter det ærlig talt ikke noget.

Boligministeren (Bollmann):

Det var hr. Torben Lunds bemærkninger igen om de 100 pct. Nu har vi ingen tavle her i folketingsalen, så jeg kan skrive det op, men for mig lyder det, som om hr. Torben Lund lægger æbler og pærer sammen – eller forsøger på det. Der er jo ikke noget i vejen med hr. Torben Lunds pære, det ved jeg af erfaring, og derfor vil jeg godt lige understrege, at afviklingen af finansieringen – og der er tale om 80 pct. realkreditbelåning – består dels af afdrag, dels af rentebidrag. Det er korrekt, at kommunerne betaler rentebidraget, men det er også korrekt, at de kun